

Rolnummer 411
Arrest nr. 50/92 van 18 juni 1992

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Dinant bij vonnis van 17 februari 1992 in zake P. Mouthuy en het Openbaar Ministerie tegen F. Piron en L. Vermeersch.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters I. Pétry en J. Delva, en de rechters J. Wathelet, D. André, K. Blanckaert, H. Boel en L. François, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter I. Pétry,

wijst na beraad het volgende arrest van onmiddellijk antwoord :

*

* *

I. *Onderwerp*

Bij vonnis van 17 februari 1992 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Dinant in zake P. Mouthuy, burgerlijke partij, en het Openbaar Ministerie tegen F. Piron en L. Vermeersch, de volgende vraag gesteld :

« Houdt artikel 2 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 17 juli 1985 een schending in van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet in zoverre het in het Waalse Gewest een verjaringstermijn van de strafvordering als gevolg van artikel 33 van het koninklijk besluit van 13 december 1954 instelt die verschilt van die welke in het Vlaamse Gewest bestaat ? »

II. *De rechtspleging voor het Hof*

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door de overzending van een expeditie van de verwijzingsbeslissing, die op 6 mei 1992 op de griffie is ontvangen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers D. André en H. Boel hebben geoordeeld, na inzage van het verwijzingsvonnis en in de huidige stand van de zaak, dat de procedure na prejudiciële vraag ingesteld bij de voormelde verwijzingsbeslissing, door een arrest van onmiddellijk antwoord conform artikel 72, in fine, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 kan worden afgedaan, en hebben op 13 mei 1992 voor het Hof hierover verslag uitgebracht.

Van de conclusies van de verslaggevers is aan de partijen kennis gegeven bij op dezelfde dag ter post aangetekende brieven, die op 14 mei 1991 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Er is geen memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de organieke wet van 6 januari 1989, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

B.1. Artikel 2 van het voormelde decreet bepaalt als volgt :

« In artikel 33 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, worden de woorden 'zes maanden' door de woorden 'twaalf maanden' vervangen. »

B.2. Het Hof beslist de rechtspraak van de arresten nr. 63 van 8 juni 1988, nr. 33/91 van 14 mei 1991 en nr. 37/92 van 7 mei 1992 te bevestigen.

B.3.1. Artikel 107quater, tweede lid, van de Grondwet bepaalt dat de wet, aangenomen met de bijzondere meerderheden die in het derde lid zijn vastgesteld, aan de Gewestraden de bevoegdheid toewijst om de aangelegenheden te regelen die zij aangeeft, en dit binnen de omschrijving en op de wijze die zij bepaalt.

Ter uitvoering van die bepaling heeft artikel 6, § 1, III, 4°, enerzijds, en artikel 6, § 1, III, 6°, anderzijds, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Gewesten de bevoegdheid toegekend om de aangelegenheden bosbeheer en riviervisserij te regelen.

Krachtens artikel 11 van de bijzondere wet omvat de bevoegdheid van de gewestelijke decreetgever het strafbaar stellen van inbreuken op door hem uitgevaardigde bepalingen.

De bijzondere wet heeft aldus aan de decreetgever een strafrechtelijke bevoegdheid toegekend die, per definitie, niet kan worden uitgeoefend dan met inachtneming van de verstoring van de sociale orde. Door de niet-nakoming van een bepaling die hij aanneemt, strafbaar te stellen, constateert de wetgever dat die niet-nakoming de openbare orde verstoort.

B.3.2. Doordat hij aldus, krachtens en binnen de perken van artikel II van de bijzondere wet, een verstoring van de openbare orde strafbaar kan stellen, wordt de decreetgever ertoe gebracht de duur van de periode te beoordelen en te bepalen tijdens welke op zulk een verstoring straf dient te worden gesteld, en bijgevolg ook het tijdstip vanaf hetwelk de vervolging van het misdrijf niet langer is verantwoord. Immers, de bevoegdheid om een verstoring van de sociale orde strafbaar te stellen, impliceert uit zichzelf de bevoegdheid om de duur te bepalen tijdens welke de aantasting van de openbare orde het op gang brengen van de strafvordering verantwoordt.

Door de verjaringstermijn van de strafvordering, die betrekking heeft op een misdrijf dat hij invoert, te regelen, bepaalt de decreetgever, op grond van de machtiging geregeld door artikel II van de bijzondere wet, een aspect van de 'gevallen die de wet bepaalt' in de zin van artikel 7 van de Grondwet, waarin strafvervolgingen kunnen worden ingesteld. Zodoende regelt de decreetgever niet de vorm van de vervolgingen in de zin van diezelfde bepaling, evenmin als hij wetgevend optreedt met betrekking tot de straffen die gesteld zijn op de misdrijven waarvan hij de beteugeling beoogt.

Uit de voorafgaande overwegingen volgt dat de decreetgever zijn bevoegdheid niet heeft overschreden door voor het Waalse Gewest te bepalen dat misdrijven in bos- en riviervisserij-aangelegenheden verjaren door verloop van een termijn van één jaar.

B.4. Een verschillende behandeling in aangelegenheden waar de Gemeenschappen en de Gewesten over eigen bevoegdheden beschikken, is het gevolg van een verschillend beleid, hetgeen voortvloeit uit de autonomie die hun door of krachtens de Grondwet is toegekend, en kan als zodanig niet geacht worden strijdig te zijn met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet. Die autonomie zou geen inhoud hebben, mocht een verschil in behandeling tussen geadresseerden van regels die in eenzelfde materie aan weerskanten van toepassing is, als zodanig geacht worden strijdig te zijn met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet.

Om die redenen,

Het Hof

zegt voor recht :

Artikel 2 van het decreet van het Waalse Gewest van 17 juli 1985 " révisant les délais de prescription de l'action publique en matière de pêche et de forêts " (tot herziening van de verjaringstermijnen van de strafvorderingen inzake jacht, visserij en bossen) schendt de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet niet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 18 juni 1992.

De griffier,

De Voorzitter,

H. Van der Zwalmen

I. Pétry